

Klucht van Buchelioen, 't kaboutermannetge

<https://hdl.handle.net/1874/35544>

210
11

BM

VI, B, 12

De tyd en heeft noyt weghgenomen

So blinckt hun deugt voor iedereen.

Den naam en 't overschot der vromen

Want nadat zy zijn overleên

Klucht van
BUCHELIOEN
't Kaboutermannetge.

Door J A N B A R E N T S Z.

Gespeelt op d' Amsterdamsche Schouburg, 1655.

T A M S T E R D A M,

By Dirck Cornelisz. Houthaak, Boekverkooper op de
hoek van de Nieuwe-zyds Kolk / in 't Jaar 1655.

BUCHHELIJEN
P E R S O O N E N .

M E E L I S .

J I L L E S , *Knegt van Meelis.*

A N N E T J E , *Meelis Dochter.*

K A R E L , *Annetjes Vryer.*

B U C H E L I O E N T J E , *Karels Knegt.*

Op de Zin:

Wie ziekte om eenen Vryer maakt,
Wel dikmaals in groot lije raakt.

Klucht van 't Kaboutermannetje.

E E R S T E U Y T K O M S T.

Meelis en Jilles.

Meelis.

Jilles.

El nou / beloof jijme dan te doen / zo geefme de hande?

Ih ben zo wat hoer van Meemoor / en dat 's een rephen van een groot berstant /

Ih wou wel dat j' 't op dit Ceeltje schreef / al is 't wat bekreuk met bouwen /

Als ik 't maar leesen kan / zo zel ik het wel onthouwen.

Meelis. Kom an lang hier / krijgme een Pen met een Inki-pot.

Jilles. Dat heb ik in men sak / mijn turgje is zo fit als een Dier-slot.

Meelis schrijft, en leest het dan Jilles veur.

Terwijl dat ik uit bin zo laat 'er niemant in, 't zy man of mans-perfoon ;
Maar alsst Vryfters zijn, of Dochters van Peer Stijn, doet op, dat wortje niet verboên.

En zo op anders doet / ik zal u de Schout in handen langan /

Dat hy u levert aan de Beul / om levendig op te hangen.

Jilles. Maar staat 'er van hangen ook al in? Meelis. Neen/ maar 'k zalt 'er by setten.

Jilles. Ap/ op/ laat 'er dat by uit / de Rabens en hoeben mijn niet te bzetten.

Meelis. Neen/ neen/ dat moet 'er by ; en zo j' 't gebodt ober treet /

Zo zelve beget hangen / al was 't mijn nog zo leet.

Hou daar/ lees. Jilles. Neen Meestertje blij dan by tups/ ik heb de byp daar van/

Ih beget hangen ! Neen/ een mens weet niet wat hem ober-komen kan/

Ih beget hangen ! En dat dooz sulken klepneu oozsak /

'k Douw liever dat jou op staande boet de maagere moozt stak.

Meelis. Wel nou/ hoe wil j' 't dan hebben als 't al wel vanje zin // is?

Jilles. Maar j' zelt 'er upt doen 't geender van Schout/ van Beul/ en hangen in // is/

En zo j' 't niet en doet / 'k beloofte eerje upt gaat

Ih zalje volgen / eer jou tweede boet op straat staat.

Meelis. Wel nou/ waar is 't Pampier / 'k zal zien of ik 't verandere kan.

Jilles. Kan of niet en kan/ j' zelt het doen of ik hebber den byp van.

Meelis verschrijft de twee onderste reegels.

En zo ik tets bespeur van jou ontroutwe werken /

Zo zal ik jou op 't Schabot laten Giesfelen en Brant-mercken.

Jilles leest 't Ceeltje, en spreekt :

Jilles. Giesfelen en Brant-merken ! En dat nog op 't Schabot ?

'k Douw liever dat j' hals en bienen brak / dat sweer ik by de Pis-pot.

Meelis. Wel nou / wat segge / is 't je wel van je zin ?

Jilles. Wel ja / maar dat Giesfelen en Brant-merken dat deugt 'er niet in.

Dit 's slimmer als 't van te beuren was / neen 'k hou daar niet af /

't Zijn zulke zware zaeken niet / al bevel j' 't me zo straf.

Meelis. Kom an geef hier / ik zal dat dan weer uit doen /

En zien of ik met wat aars dit weder kan vergoën.

En soo ik 't anders bind wanneer als ik kom t'huys /
Soo sal ik je seven Jaar laten kraspen in 't Tuchthuis.

Jilles leest, en spreekt:

Jilles. Kraspen? wel wat brommel / neen / daar weet ik niet van:
't Sel op 't lest noch wesen / met Lijf en Ziel by Heintje-man.
Hoo? Meester / dat 's ien plaats heur Schelmen / Dieben en Guiten /
En als ik die uitten Huis sel houwen soo moet jy 'er mee buiten.

Meelis. Wel Guit / durf jy jou Meester 't gat van de Deur wijfen?

Jilles. Durf jy jou knecht aan de Gallig wijfen om daar de Ravens te spijfen?
Of tot Kraspen / of Gegieffelt en Gebzandt-merkt te worden op 't Schabot?
Of intenje dat ik mee niet quaat ken worde / of houjeme booz de Sor?

Meelis. Doet daunen u belast / soo hoefje heur dat quaat niet te bzeesen.

Jilles. Maar doet dan die woorden uit / die zinne soo wat quaat om te lesen.

Meelis. Wel nou / geef hier / dat 's dan de vierde maal.

Jilles. Ja / wil 'et niet verbeteren / 't wordt noch wel bijf maal.

Hy verschrijft de twee onderste Regels.

Dast'er wel op / ik bebeeltje op jou hals en op jou keel /

En soo jy 't niet en doet / nou / dat 's dan eben veel.

Hou daar / behaagtje dat beter? dat 's op een ander manier.

Jilles. Laat zien / waar wijfe men nou / uit de Hel in 't Dagebier?

Jilles leest, en spreekt:

Ja / ja / dat 's goet / nou bin ik wel te bzeen.

Meelis. Beloof jy 't me dan te doen? Jilles. Ja / ga maar bypelijk heen.

Meelis. Hoop / roep mijn Dochter eens 'k heb 'er noch wat te seggen.

Jilles. Meester / na me dunkt / soo is se terstondt op 't Bed gaan leggen.

Meelis. Seg jy datse by haar Vader komt / 'k heb 'er noch iets te belasten.

Jilles. Wel aan.

Jilles binnen.

Meelis. Ik doe gien mooder ding als uit of in te gassen:

Ik ben daar op een plaats genoodt / en ik heb 't de Lijp beloofst

Mit mijn Dochter te komen / en nou hetse juist pijn in 't Hoof /

Blijf ik nou t'huys / en jy mee / soo raakt Duitse 't oog uit /

En ga ik daar / en jy niet / soo wordtse lieft de Duile-brutt /

Want ik mag mijn hieken niet eens lichten van achter of veur /

Of terstondt is 'er d'iene Dagebondt of d'ander aan de Deur /

Die heur niet en besøekken gelijckme ten eerlijke Dochter doet /

Maar as ien olffe Hoer offe after de Pliikeur-stal was opgeboet /

En daar komend' er mee wel daarse wel eerelik van bemindt // is /

En ik ken ook wel zien datse mee wel Trouwens gestint // is /

Maar ik heb 'er ten onder de kluiten die 't me wel zoo moe het genaait /

Dat ik 'er al booz bzees / als 'er de twiede mee aan bast raakt.

Jilles met Annetje uit.

Meelis. Hoe is 't / mijn kindt? Jilles. Ja Meestertje jy was soo blick ban berbe /
Dat ik aars niet kon zien of jy ging segge sterbe.

Meelis. Als ik haar wat vraag soo hou jy de bek toe / of 'k seld' er jou op leune.

Jilles. Soo mag jy me ook van de schouwer blijbe / jy hoeft 'er niet op te leune.

Meelis. Hebje ook ergens appetijt of elders trek // toe?

Jilles. Ja / als se wat lekkers hadt. Meelis. Hou jy me de bek // toe.

Annet. 't Gete sou wel komen / wou de ziekte wat mindereere /

Mijn Maag is noch te slap / by kan 't noch niet verteere.

Meelis. Een stikje van ten warme Bout / of wat gelaubeert uit een Hoest?
Annet. Een / dat lust me niet. Jilles. Mijn wel / sep Hans-woest.
Annet. Och! pzaat me van gien eten / 'k walg 'er van als ik 'er om denk.
Jilles. En die mijn wat lekkers bzogt / kreeg wel ten duit of ten oorzant totten geschenken.
Meelis. Wel nou / mijn kindt / als j' 'er gien lust toe het /
Zoo ga ik heen / kuper j' weer moytjes na jou bedt.
Doet gelijh ikje geselt heb / maak me de Deur niet op /
Sie toe / hoor j' 't wel? of 'k breehje / beget! de Hoop.
Jilles. Ga j' maar heen / Dieftertje / en maakje wat bzolikh /
'k Sel de Waxsters wel uit de Karffe-boom houtwen sonder Molik.

Meelis binnen.

Hou sel ik Anne beget kloutwen / aan de j' daar heur de Cas hangt /
Licht dat j' me dan de Sleutel wel eensjes van de Kelder langt.

Annetje gaar op een Stoel voor 't Bedt zitten.

Annet. Och / och! ik bin soo ziek / mijn liebe Jilles Parst.
Jilles. Wel asje doodt bint zoo zellewe met kous-boerelingen omje Kist danse:
Maar allijkhevel / eer 't zoo hardt quam zoo mogtje wel om mijn denken /
En liene mijn ten goet woordt / om op jou doodt-bzultost mee te schenken /
Want ik heb jou Daer eens tegen Peet Strij hoore seggen /
Asje Dyster sturf sou j' soo ten groot Wat Wijn in leggen /
En 'k dzinkse soo graag / en ik hebse niet geproeft 't mag me niet heugen.
Annet. Wel dat ikje eens ten Roemer Wijn schonk souje die wel meugen?
Jilles. O ja / get Mepse I ik souje viere as ten Hoehje dat noch in de Pan // is.
Annet. Wel / wacht wat / ik sel gaan zien of 'er noch wat in de Kan // is.
Jilles. Dat selse noch gaan zien? ik volg haar achter 't gat /
En is 'er in de Kan niet / in de Kelder is noch wel ten groot Wat.

Binnen.

Karel uit.

Karel. Hou niet lang te wachten / haar Vader die is uit /
'k Klop eens aan de Deur / licht dat j' se zelber wel op sluit.
Daar hoor ik 'er al een / 'k verschuil me als een Dief.

Annetje spreekt uit 't Venster:

Annet. Wie klopt daar? Karel. Ik / mijn Lief.

Annet. Karel / ga j' al jou best na huis / 'k sel Jilles zien uit te sturen
Daen Docter of Bazrehter / of iemandt van jou Buuren /
Want ziet / ik beyng mijn zick / en ik sel 't zoo zien te besteehen /
Dat ik daar iemandt heb noodtfakelijh te spreekken /
En zoo dza als j' hem ziet / soo staat hem eens te woordt /
En na 't geen hy dan bzaagt / zoo help de gek maar boort.

Karel. Wel aan / mijn Lief / ik ga / daar dient niet op te slossen.

Karel binnen.

Jilles uit.

Jilles. Anne / Anne / och! hoorde ik daar niet wat tegen de Deur aan ploffen?
Anne / Anne / waar offe is? och! ik ziese nieuwers niet.
Anne / Anne / Anne.
Hy gaat op 't Tooneel leggen.

Annetje met een Wijn-kan uit.

Annet. Wel is 't van zijn leven wel meer geschiet?
Wat schozje Jilles / waarom maakje sulken misbaar?

Jilles. Och Annetje ik misende dat jy 't gadt al uit waar /
Want ik heek ober al / en ik kostje nieuwoers bynen.

Annet. Zou ik met mijn ziele lijf uit gaan? neen wis niet / 'k hoeft nog zo niet te pynen.
Jou bullebak alsje bent / jy zoudt een mens de doodt op 't lijf sagen.

Zy gaat op 't bedt leggen, en zet de kan by hem neer.

Jilles. Ay Annetje stoujg jy by stil / je hoeft daac van niet te klagen /

Ik ben gelijh een doodt / alsje selber nog keunt zien /

Och geef mijn eens te dzinken / zo raak ik weer op de bien /

Hooze niet Annetje! Hooze niet Anne wat ik zegh?

Hier hetze de kan gezet / zy blyft nu maar weegh.

Wat Wyntje smaakt / nu nog een reys gezopen /

Oet dat ik alle daag zo een pulletje hadt / 'k zou nooft in gien kroeg loopen.

Hy rijst op.

Hy rijst op en zingt;

Wat zou ik een groot Kadet., zijn ,

Hadt ik daagliks zo een rent ;

Maar daar most een schoon gevret., zijn ,

Zou mijn grootsheit zijn bekend.

Mogt ik zo een Kruikjen erve ,

Als ik aan mijn Tafel sadt ,

En was dan bevrijt voor sterve,

Wat hadt ik een groote schadt.

Kannetje , och mijn zoete kannetje ,

'k Bemijn jou om 't eedle nadt ,

't Geengy verkreegt van onse Annetje ,

Datze tapten uit het vadt.

Is hier ook een Dyrwillige of Bolle-lantaren / die komt hier op mijn wencken /
En langtme de Roemer uit zen zak / ik zalze hem eens vol schenken.

Hy zingt weer :

De Wijn dat 's een zo noobelen sap ,

't Doet 'er de zinneties vroolik verheugen ,

't Smaaktme als Stremmelis uit een nap,

Als ik het zwellig met groote teugen.

De Baas is van Huys , hey wat bruit 'er mijn,

Maar hadt ik nog eens zoo'n kan met wijn ,

'k Wouw 'er geen doode Konink voor zijn.

Dat kannetje is geleegt / waar of Anne is / 't lijkt al weer elweg /

Wel zie / zy houdt ommers van geen woorde / hoe zeer dat ik 't zeg /

Hou Anne / Anne / get wie hoor ik daar steenen ?

Zy leydt op 't bedt / nou zelze wel drommel zegge / en mijn meenen.

Hoe is 't Annetje? o mijn zy is zo blijk!

Sprekhe niet Annetje? Annet. Och / och / ik ben zo ziek.

Jilles. Och / och / dat is niet goet / mijn eenigste meesters kijnt /

Maar waar schozt het u daar 't jou nu zo pynit ?

Annet. Och / jy hetme zo berschoote / dat ik 'er deur al mijn lede van ontroert ben.

Jilles. Wel geef mijn jou handt / me dunkt dat ik mee wel polse voele ken.

Jy bent wat buerig / maar de ziekte heeft aen 't Aetthaam nag geen vat an / (gat an /

Daarom neemt wat Barrendeneetls / dat 's zupber krupt / daar beegt niemant zijn

Maakt wat sijne Alupn / mengt die met wat ouwe Merrie-pis /

Deemt

Heemt 't stof uyt een Kam / daar een Ezel mee gerost is /
Dat mostje kookken in ien nuwt Potje / met varse Peekhel /
Of anders sel ikje ten Ali steering setten mit jou bloote naers op ten Peekhel ;
Of keunje dat niet verdragen / gelijk het wel gelooffelijc was /
Soo mostje jou ien poos late giesfelen mit wat Bras /
Dat selje de huurigheidt van 't hart zette / zoo 't niet mis // is /
En je zelt zoo gefont worde / Moer / gelijk ien Dis // is.

Annet. Wech / wech met sulken praat: Maar wilje tens om een Docter gaan deur mijn?

Jilles. Wel wat sou die doen? Annet. Maar mijn wat ordeneere van eenige Medecijn.

Jilles. Dat ik segg' is ook Medecijn / gut! 't selje sulken deugt // doen /

En ik wil 't je zelver riet maken / zoo j' 't niet meugt // doen.

Annet. Jou / wilje doen 't geen ik segg' / soo selje noch ien Kan Wijn tappen /

Maar als mijn Vader 't huys quam zoo most j' 't hem niet klappen.

Jilles. Een Dochter in huys te halen / byget! dat weet ik niet ;

Kom / kom / ik selme Ceeltje tens lesen en zien of 't daar ook op staat / of niet.

Wat segje / is 't ien Dochter / of ien Vyper? Annet. H' is 't noch allehap.

Jilles. Een Dochter en ien Vyper / wel dat komt seper frap:

'k Loop 'er strak na toe. Seg / wie is 't van de Basen?

Annet. J' weet wel op de Heere-graft een Huis dat reddeloos is van glazen /

Dat bekans htel verbalt / schoon dat et nuwt gebout // is.

Jilles. Wel hoe praat se zoo? daar woonender die 't kiltiedt aars niet as van Gout // is /

'k Sag 't nou lest / men hadd' er sulken behap /

Men was gestrikt en gequikt / men had achter hem ien Takhap /

En 't Hair was zoo wit of 't vol Tarwen-meel // zat /

En daar by krulden 't as ten Hal die men wat stijf by zijn keel // bat /

Dat weet h' j' zoo te kookken en te stoben / daarom is 't Regen-water daar goe waar /

Anders soume de glazen mee wel tens wassen in 't iene Jaar of 't aar.

Annet. Jou j' de mondt toe en wilt die reden staken /

J' soudt met dat Dolck wel licht in ongenade raken.

Jou luister Jilles Jansz. ga dan een Bug twee a drie boort /

Daar sulje sien een Huis met een witte geschilderde Poozt /

Daar moette wesen. Jilles. Ja dat 's mee al ien Docter in de koelt.

Maar sou 't ook i' Noz' bom Galikom wesen datje geboelt?

Soo weet ik 'er ien beter as daar j' me nou stuurt /

Die jou wel zoo zuiver sel maken as ien Tinne-bertel diemen met Loog schuert ;

Of ik sel gaan daarmen de Wilde-Boere-Salf verhoort /

Maar zooze ook niet radder en geneest gelijk den Ezel loopt /

Zoo meugens'er de bienen mee smeeren van dat loome Dier /

Of stryckend'er de Turf mee / ziet / zoo maakt het noch ien hiet vyper.

Annet. Schaamje jou reekel / gaat daar men u zendt / en hou de mondt // toe.

Jilles. Hoe is 't met jou / Schoontje / j' spreek't een Mens as ien Mondt // toe /

Wil j' hem niet hebbe / zoo is 't wel / ik heb 'er de krup van.

Annet. Ap / Jilles Jansz. ga heen. Jilles. Wel nou 'k zel zien of ik hem binde kan.

Binnen.

Annerje. Dus treur ik dagh en nacht /
En niemant hoozt mijn klacht
Van alleen doobe ooren /
Die niet en willen hooren
Noch lust'en na mijn smart
Die ik draag in mijn hart.

Jilles komt
weer uyt, en
lyf'ert.

Jilles.

Jilles. Koepje ook Annetje? Annet. Heen / gaat heen en doet je dingen.

Jilles. Ja 'k moest eerst eens zien ofje ook van 't bedt zoud springe.

'k Sal de Gardijne toe doen / en houwender 't maan-licht uyt /

En eer ik ga / zo moet ik make dat 'k de deur te deeg sluyt.

Zou 't ook al wijsheit wezen dat ik Anne in 't Huys zo lang liet allien?

Kom ik zalder schilt-wagt booz zette / die zullender wel na zien.

Zie daar dat 's de Kapiteyn / dat 's Vaandijk / Luytenant en Sarjant /

En dit zijn allegaar Stoepjes met gelaan Koers / en barrende Lont in de hant.

Daar gaan ik heen / 'k hoef nou niet te vreezen /

Al quam de Drommel zelf / hy zou 'er verbaart veur weezen.

Binnen.

Karel en zijn Knecht uyt.

Karel. Ik by een Juffer / en ik hebzelang bemint /

En als heur Daar mijn ziet / zo raast hy als ontzint /

En terwyl hy nu uyt is / zo heb ik booz genomen /

Als de knecht om my komt / daar dan met u te komen /

En om dat ik dan by haar in rust en vree zou zijn /

Zo zult gy u kledede gaan in een Raboutermans schijn /

En komen dan in de Kamer / want de knecht is 'er verbaart veur /

En beginnen zo wat te spoekie / zo binnen wyder belwaart deur.

Dit gelt meugje zo lang tellen / en zo ja 't wel belept /

Zo schenk ik jou die hiele zak met gelt uyt een goethertighept.

Knecht. Al dat gelt dat 's pupk / maar wanneer zal 't geschien?

Karel. Terstont / ga heen en klijgt dat root kleeje vast by ten.

Knecht bin.

Het doet mijn wonder vreeint / ik kan 't mijn niet verzinuen

Waar dat de knecht nu blijft / 'k ga achter / 'k ga booz / 'k ga binnen /

Daar en komt niemant niet / nu ben ik hier op straat /

Maar 't is al ebenbeel / wat dat ik doe of laat /

Wat offer aan mankeert / ik ben in duysent vreezen /

Als dat 'er pets moet zijn daorze in helet moet vreezen /

Of dat heur Daer de Knecht dooz drie gementen heeft belast

Niemant te laten in / terwyl hy is te gast /

En dat de Knecht nu volgt zijn meesters streng bevel /

Als dat 'er niemant by zijn Dochter komen zel /

Die haar met alle eer en vrienteschap zoekt te beminnen /

Daar heur Daar tegen is met al zijn dwaze zinnen /

En haat het zoet gebyp van zo een liebent paar.

Maar zagt / 'k hoor volk / gelwis het is de Knecht van haar.

Jilles uyt.

Jilles. Laat zien waar ben ik hier / hol ik ook luyten 't spooz?

Heen dit is de poort / is dit beget een Huys van een Doktooz?

Dat loof ik niet / want 't is zoo hoog als men op zien kan.

Karel. Wat heb jyder op te zegge speciaal? ik ben van dat Huys de man.

Jilles. Jy de man / jy de man! dan moet ik daar niet weezen.

Karel. Daar dan? Jilles. Dat moet ik eerst eens vreezen.

Terwijl dat ik uyt bin, zo laat 'er niemant in,

't Zy man of mans-perfoon.

Man nog mans-perfoons die mogender niet in.

Karel.

Karel. Wie dan? Jilles. 't is althijt niet haal-hin.

Karel. Wel / afgronteerje mijn Baart / hoe zelt hter met jou weezen?

Jilles. 't is hou den bek toe / en steurt me niet in 't leezen.

Maar alstet Vrysters zijn, of Dochters van Peet Strijp,
Doet op, dat wortje niet verboo.

Dat 's ommers goet dupts / dat kanje wel verstaan /

En om deze Doktoer zou ik in dit Huis gaan.

Karel. Maar zeg kanje zijn naam niet / hoe hiet de man?

Jilles. Hoe breek je je hooft zo / 't gaat ommers jou niet an?

Kus je een reys bys zes Boere de mont daar je op zitte /

En mijn alsje weer om komt / me-bzient verstaer ditte?

Karel. Geef jime jou Ceeltje eens. Jilles. Weg weg deze sots-hap /

Gae je nae Hups / en bemoeje met jou Wijs's Dozt-lap.

Karel. Praatje vaneen Wijs / ik ben nog repne Dwyer / zonder jokke beget.

Jilles. 't is gis als een rappege Waal / of een Dwyf die de Pochten het /

Maar binje nog Dwyer / zo spreek dat ik 't hoor /

Geneesje me krankje? Karel. 't is ben een wijs geleert Doktoer.

Jilles. Wel dit komt zeper raar / 't is zelt dan nog al weezen /

Wel mijn Meesters Dochter is ziek / heunje die wel weer geneezen?

Karel. Daar weet ik raar toe / al was 't van deezen dag /

't is of wel in een uer / als ik de passient maar sag.

Jilles. Wel weet je der zulken remedie toe in zo een krotzen stont?

Hoe staat die jongen hier en kijkt een meng de woorden uit de mond.

Karel. Dat 's mijn knecht. Jilles. Hou Dwyertje 't sal 't weer eens goet make.

Kom Dochter volgme. Karel. 't is hoop ik eens aan mijn wens te raken /

Schoon dat haar daar quam thuis / en bont mijn op 'er slag /

't is 't Sou mijn begonnen bzeugt niet stakje schoon 't is zag.

Knecht. En ik zelt zoo wel doen als ik mag dat ik dit gelt verdien /

En dat dooz deze Gijns zel ik wel zoo bars als de dzommel zien.

Binnen en weer uit.

Jilles. Kom hier Dochter. Annetje hier is 't is al.

Karel. Geefme u hant / want ik u ziekt wel haast zegge zal.

Op hebt een groote brandt / maar 't stijgt u al na boven.

Jilles. Dat heb ik 'er ook al gezept / maar je wil 'et niet gelooben.

Karel. 't is wel ik durf booz de eerste maal nog niet wat omdeneren /

Maar 't is julle wachten tot morgen / 't is hoop 't zel te nage wel verkeeren.

Annet. Hou Jilles daar is de Sleutel / tap de Dochter eens een Koemer Wijn.

Jilles. 't is Sal / maar ik mien dat het wel een kan vol zal zijn.

Binnen.

Annet. Kom hier mijn lief tree op / en verschuilje onder 't Laken.

Karel. 't is zal : ga je zo lang om een hoek en wilste vast gereet maken.

Jilles uit.

Jilles. 't is ha voes Dochter. Annet. 't is al eweg / waer bleesje zo lang?

Jilles. De swik zat 'er zo vast in / ik konzer qualik uit krijgen met een nijp-tang.

Annet. 't is Dink eens / en bzeng de kan weer daar je slus hing.

Jilles. Weetje wel dat jeze mijn belooft hebt / doe ik om een Dokter ging?

't is gader mee na binnen / en mijn zelber wat bzolik make /

En eetender een stik kaas en hoot toe / daar op zal 't mee wel smake.

Bin.

Meelis uit.

't is ben eens van Tafel geraakt eer 't tweede gereet op-gedist is /

't is 't moet eens na huis gaan / om zien offer ook iets in twist is /

Want mijn Hart is zo benaut / ik kant niet langer dueren /
 En 'k zou 'er wel een gekregen hebben om daar na toe te stueren /
 Maar hy zoumen 't quaat niet gezept hebben als 'er pets was geschet /
 Daarom niemant beter als de man zelf / die bedriegen zy niet.
 'k Zie geen licht in de glaze / 't is 'er ook heelendal stil /
 Dat vertichtme wat / 'k was schier als een mens die van zijn zelver bil.
 'k Sou wel kloppen / en deedenze op / ziet zo wist ik niet te zeggen.
 En 't is 'er ook zo stil / elk mag al op zijn bedt leggen /
 Ik mag dan weer heen gaan / 't hart is me nu gerust /
 En weeze nog wat byolikh by de Dinde / want eten nog drinke mijn niet en lust. Bin.

De Knecht uyt als een Kabouterman, en telt Geldt,
 Jilles dit hoorende, komt mee uyt.

Jilles. Sus / luster een reys / is dat geen telle van gelt?
 Ja 't / 'k loof dat het Kaboutermannetje mijn meesters schat telt /
 Daar zel hem de dzommel over halen / 'k zal een Haars op steeken /
 En zo ik dat kring krijg / 'k zal hem hals en bieren breeken.
 O mijn 't Haarsje gaat uyt / 'k loop zeper veel te radt /
 Get die nou een tesje mer vier en een swabel-stokje hadt /
 Die sting stout / elderemente hoozt hem eens razen /
 Maar zouwvent ook wel jongens doen / en gojen met stienen in de glazen /
 'k Sel de Haars weer op steeke / 'k moet dat eens gaan lijke.
 Daar bites hy de Haars uyt / 'k boelde hem neffens mijn lyf heen strijke /
 Dat hem de dzommel haal / wacht ik zal 't hem wel heralen /
 Ik zalje daar begoht onze aldergrooſte Lantaren gaan halen /
 Daar zel hy de Haars niet in uyt blazen / ja beget dats best /
 En zo ik hem dan ook krijg / begoht dat is zijn lest / (bakhtis /
 Ik zal hem bzyen om die kop / en aan die kop / en dooz dat bakhtis / en after dat
 Daar schiet mijn wat in 't zin / dat dunktme dat beter gemak is /
 Ik zal hem gelijk een Kermis-gang gaan plukke /
 En goojen hem tegen de lugt aan hondert duyzent stukke. Hy komt met een
 Daar binje nou jou kring? kom hier jou ooklike guptje / Lantaren uyt.
 Daar goopt hy in de Lantaren / 't alderbeste ruptje /
 Get hoe wil mijn meester lijbe / dats 2. stupbers buyten boozt /
 Deen ik neem lieber weer een Haars / en bzeng de Lantaren daarze hoozt /
 Zo 'k hem nu krijg ik zel hem by den elderemente
 Kappe als Huspodt / en stooben hem met krente /
 Wat buzptme dat kring / zal hy elkerreys de Haars uyt blazen /
 En daar en boben nog met stienen goojen in de glazen /
 Deen beget die man het hy niet veur / daar toe heb ik nog hande /
 En schoon ikze niet en hadt / 'k verscheurde hem niet mijn tande /
 Ja ik hebber volmagt toe / 't Hups is mijn bebaolen /
 En 't zou mijn gewete wozen / was 'er pets gestoolen.
 Wil ik Anne mee op wekhe / of hy mijn alleenig te gaau was /
 Get hoe zwoegtze of ze schier ameloos slaau was /
 Zy mag zo gealtereert weezen / datze niet kan komen tot bedaren /
 Ik laat dat zieke meysje leggen / 'k zalt ook allenig wel klaren.
 Sta vast / waar is hy nou / 't kring is als de dzommel zo sno /
 Daar hoozt ik hem al weer / o elderemente / o / o / o / o.

Hy meent de Kamer uyt te loopen, en loopt op 't bedt.

Daar heb ik hem geboelt / hy lept by Anne op 't bedt /
Jou zel ik mijn meester gaan halen / ja ik begeet /
Die zalt hem wel betalen / dat hy mijn zo heeft getepstert /
Want mijn hiele bek / och mijn hiele bek diende wel beplepstert.

Binnen.

Annetje van 't bedt.

Annet. Blijf jy daar zo lang legge / 'k zal eens gaan na binnen /
En zien eens wat hy doet / of wat hy wil beginnen.

Jilles uyt, en roept zijn Meester.

Jilles. O miestertje / miestertje / daar is tups zulken Raboutermannetje /
Dat het mijn zo geslagen / en 't slaapt by onse Annetje.

Meelis. Wat zegje daar jou guit ? Jilles. O miestertje houme zo vast niet.

Meelis. Ik zalje laten op hangen. Jilles. Och miestertje de strop en pastme niet /
Mijn alderliefste miestertje geef me dog by gelap.

Meelis. Gaarme dan boozt na Hups / jou schelm / eer ik je de hals om dzap.

Bin.

Annetje komt weer van binnen by 't bedt.

Ik zie hem nieuweris niet / 'k breez hy is na mijn Vader gegaan /
Want hy heeft al de deuren togt open laten staan.

Karel. Dan is 't boozt mijn geen tijt hier langer nu te blybe.

Annet. Wel waarom ? Karel. Wel dat u Vader quam / hy mogt mijn hier ontlijbe.

Annet. Weg / binje gek / daar boozt weer ik wel raat /

Als hy komt / ik zal zegge ik riep jou van de straat /

Om mijn wat gefelschap te houtwen / want ik was alleenig verbaart.

Karel. Al weer aan goet / zo een hermits-bzeugt is wel een bil-slag waart.

Jilles en Meelis uyt.

Annet. Daar hornenze / op hoozze eens razen ? Meelis. O jou guyt /
Boozt / boozt zeg ik hier van daan / en gaarme ten Hupsz uyt.

Annet. Stil Vader / Vader stil / wat letje dus te slaan ?

Meelis. Dat boozt hy wel gewaar. Karel. Wat heb ik jou misdaan ?

Meelis. Schellem spreekje nog / eerdief durfje dat nog dzagen ?

Gaat uyt mijn Hups / of de bienen zellender jou niet lebendig uyt dzagen.

Annet. Vader ik riep die goe bzient in / doe ik 't Hups alleenig hadt.

Meelis. Ik heb hier met zulke pis-reutjes niet te doen / verstaje dat ?

'k Zeg dat hy uyt mijn Hups gaet / of de duphler zel hem er uyt halen.

Karel. 't Is best dan dat ik deur ga / 'k mogt met die gek verdwalen.

Meelis. 't Gadt gelepje / want als ik dit volk hier zie zo wordt ik hels dol.

Jilles. Dat komt van 't lang pzeke zep de Hoosterin / en zp scheidt haar pels vol.

Annet. Jou zal hy mee 't gat uyt / al zou het nog zo gaan.

Meelis. Maar hooz eens Annetje / zeg wat heeft hy u misdaan ?

Annet. Hooz Vader / 'k lag slus stil en slupmerde op het bedt /

En 't licht dat het Raboutermannetje nu in mijn Kamer geweest het /

Dat kon hy met bzeer niet late zo dza als hy dat hoozde /

En hy heeft 'er mee legge razen als of hy 't wou vermoozde /

Midt bloog hy op het bedt / en maakt zulken gewelt /

Dat ik het niet kan zegge / zo ben ik 'er van ontstelt /

Doen liep hy de Kamer uyt / en ik wou hem na loopen /

Maar hy was 't gadt al uyt / en fiet al de deuren oopen /

Daar sting ik doe en riep moozt en bzant doozt verbaastheyt /

En dat hoorde hy / dieje daar zo ondankbaar hebt ten huijze uitgelept /
 Hy quam byme in Hups en wou 't goe best doen /
 Maar 't quaat dat jy hem hebt gedaen / zal 'k hem wel weer vergoen.
 Meelis. O jou deugentier / hadt ik jou dat belast ?
 Jilles. Genade meesterje. Meelis. O jou verbruyde hangebast.
 Jilles. Och meesterje stame niet eer jy me spreekken hoorz /
 Myn albertiefste meesterje / hoe binje op mijn dus verstoort.
 Meelis. Jou schellem / waarom maakje zulken gewelt in mijn Hups ?
 Jilles. Jk miende dat 'er diebe waren / want 'er was sulken gespuys
 In de Kamer / en zy warender doende after jou schat /
 En hadde zy dat gestoolen / zo hadt jy ommers niet een duyt meer gehad /
 Jk staek een haars op en wou 't eens gaan kyke /
 En mit ik in de Kamer kom / gater een verby mijn lijf heen stryke
 Die bles de haers uit / en gaf mijn sulken trek /
 Zo met een platte handt aen die zy van men bek /
 En heb ik doe geriert en geraast dat kan ik niet weete / want ik wist niet wat ik dee /
 En ik intende de Kamer uit te loopen / en ik liep juist op Annetjes bedstee /
 Daar dogtme voelde ik nog een hooft behalven onze Annetje /
 Dat is de dief zep ik / of het is wis 't Kaboutermannerje /
 Dat zal ik mijn meester gaan zeggen / zep 'k / die zalt hem wel betalen /
 Gelyk ik heb gedaen / want ik gongje van stonden aan halen /
 Want jy hadt 't Hups mijn zo streng belast / ik doozt het jou niet ongesep laten.
 Meelis. Zy hebbe gelyk / en elk verschoont hem in zyn pzaen /
 Zy zyn ontschuldig / en ik heb alleenig schuilt /
 Van ik swijg / en ik verdrzaag 't met gebult /
 Maar 'k wil wel sweere dat niemant mijn weer zo schoon zal pzaen
 Dat ik te gast zal gaan / als ik heur thups moer laten ;
 Maar ik breez booz quaat / om datje de Kabouterman zo qualik gingt bejegenen.
 Jilles. Dat schaat niet meester / Hieroom zelt wel weer zeegenen.
 Annet. 'k Zout u betaalen / zo ik maar aars de kragt hadt /
 Jk haalden jou de oogen uit de kop / zo ik je in me macht hadt.
 Meelis. Ja ik breez ik breez / dat ik booz blyschap heb dzuk in stee /
 Want daar de Kabouterman zo schept / neem ik hy gemeenelik 't gelyk mee.
 Jilles. Jy zoegt te broeg meester / je maaktje swaarhoofdig / je slagt onze Annetje /
 Jk hadt hem wel met breez gelate / maar ik dogt om geen Kaboutermannetje.
 Meelis. Daer is het weer Jilles ! Och / och / wat raat ?
 Jilles. Sus / swijg mister / 't licht dat het na de deur toe gaat.
 Meelis. O liebe saltge Geest / jy hoest om mijn niet te vertrekken.
 Jilles. Wat laat dat geboghelde kring loope / zoekjer nog mee te gekken /
 Jk geef hem wel zo een trek / gelyk hy mijn flus gaf /
 Zie daar deur gaat hy / en hy ligt nog zyn mutsjen af.
 Meelis. Dat 's goet / dat en is nog geen teeken van quaatheyt ;
 Maar wat pokken is dat te zeggen ! Jilles waar heb ik mijn Mes gelept ?
 Jilles. Nou moet ik lache / wel dit komt zeeper zoet /
 Gaf jy 't mijn te bewaren ? Was ik op dat goet ?
 Meelis. Tach jyder nog om / en boerje nog qua snap ?
 Jilles. Wel zou ik niet / de bek gaatje gelyk een Lafertis klap.
 Meelis. Ap segine dog waar 't is / of waar 't is gebleven ?
 Jilles. Maar dat 's een drommels ding / heb jy 't mijn gegeven ?
 Jk hadt 't flus in jou handt / maar waar dat jy 't doe liet /

Dat en kan ikje niet seggen / en ook en weet ik 't niet.
 Meelis. Raak ik zoo mijn Mes en Doek quijt / zie daar ! 'k word'er ziek van ;
 Kom / Jilles / doort een Lantaren by de werke / 'k wil zien of ik 't binden kan.
 Jilles. Hier hout schijmen ten Jong / sellewe nou noch uit // gaan ?
 Meelis. Ga jz / en doet datmen u zeidt : Hoe stelt 'em deuse Suit // aan ?
 Jilles. Ik zel't doen / Meester Meelis / en hyst doch niet / mijn Heer. Jilles binn.
 Meelis. Annetje / mijn Mes en Doek lept ginder / dat sellewe gaan halen / en kornen
 doort weer.
 Annet. 'k Ga dan soo lang na binne toe / en ik selje verwachten.
 Meelis. Ga jz by na bedt / sz zijn booz jou te hout de nachten. Annetje binnen.
 Jilles uit met een Lantaren.

Karel uit, Jilles loopt hem op 't Lijf.

Karel. Foep / dat ik ben gesteurd van soo een Gek der Bekken.
 Jilles. Hoe is 't / kanje niet zien ? of hebje gien oogen inje harssebekken ?
 Meelis. Hoe spreekje de Luy soo toe ? Swijg stil / en gaat maar boort.
 Meelis en Jilles binnen.
 Karel. Dat dunkme is Meelis stem / na dat ik heb gehoozt :
 O ja / hy is 't : Dit doctme wonder bzeemt
 Dat hy nou noch uit gaat / en noch zijn knecht mee neemt.
 Dat gaat weer na zijn Dochter / 'k hoop 't selme nou niet missen /
 Want soo lang als ik Hoek krijg moet ik noch al vissen.

Hy klopt aan de Deur, Annetje uit.

Annet. Karel ben jz 't ? Wel hoe dozste dit bestaan ?
 Karel. Ik sag u Vader terstondt boozby my heene gaan /
 D knecht liep my op 't lijf / eer ik 't sag of wiste /
 'k kreech eens na ons huis / 't lech wel dat ik 't miste ;
 Wel waar gaanse nou heen ? Annet. Maar dat sel ikje seggen /
 Mijn Vader heeft zijn Mes daar ginder laten leggen /
 Endat halense nou weer. Karel. Kom gaan wy dan na binnen /
 En daar wy slus in zijn gesteurd / mogen wy eens op een nieuw beginnen.
 Daar wat staat hier aan de Deur geplakt of aan gewezen ?
 Dat moet'er of / soo sal 't booz eerst een bzeemt aansien geben.

Binnen.

Meelis en Jilles uit.

Jilles. 't Dee men al wonder datje jou Mes daar soo liet leggen.
 Meel. Men sou wel wat meer vergeten / als men iemant soo een bootshap quam seggen /
 En mijn mope Mantel die lag 'er mee al onder de doeten /
 Helpt 'er onthouwen datse onse Annetje moezien wat sel kladden moeten.
 Jilles. Akhermast wat sat daar ien moop Meisse ! bloed / daar had ik wel bek // op.
 Meelis. Ja wel / ja wel / waar ballen de sinnen mee al van een Gek // op.
 Jilles. Mocht ik niet men Meisse haar Peutje eens ontbloote van de Wolster /
 Ik sout 'er in 'jappe as ten stib Spek in een Hannekes Holster.
 Meelis. Wel Jilles / hoe jz dus groen ? dat ben ik van jou ongetwent.
 Jilles. Wel hodz dat ster / wanneer men op ten doze' Struikje ten willig Spruitje ene /
 En als 'er maar bocht by is / soo sel 't geintelikh groeten /

En zoo is 't ook met mijn / 'k plegte met gien brouw-lyp te bemoeven /
 En kom ik 'er nou by / al was 't dat ik maar ien paartje gebzonken had /
 Zoo word ik beget zoo groen gelijk een Endt-beugel veur zijn gar.
 Meelis. Een schoone gelijkenis. Doet de deur op / 'p bent een bzaabe Dapper /
 'p moet beget aan de Meit / zie daar / of de bzoek wil noch wijer.
 Jilles. Meester de Sleutel steekt in 't Slot / ende deur moet niet open /
 Hou waar bzaap 'p ien reis / 'k selder mit me doet op loopen :
 'p het 'er de bzuip van. Maar binne wy ook an ien onrechtje deur ?
 Meelis. Denkje daar nou om / en 'p maakt 'er sulchen gewelt veur ?
 Jilles. 'k Doet tens met de Keers kijken / want men ziet zoo wel by nacht // niet.
 Wel ja / wis is dit 't huis / al is 'er juist de Schilt-wacht // niet.
 Meelis. Nou filop 'er eens aan / onse Annetje herse licht van binne gestooten.
 Jilles. Wel hoorens dat ook niet ? soo moet ik 'er al beter op aan stooten.

Karel uit het Veinster, en Annetje luystert.

Karel. Hou op / waarom maakje zulken gewelt op mijn Deur ?
 Meelis. Jou Deur ? neen / beget / de Epgenaar van 't huys staat 'er noch veur.
 Karel. Wel hoe is 't Keerel / miens'et / of scheers'et de geh // mee ?
 Jilles. De Drommel moet me halen / dat ikje hier hadt / soo ikje niet in de bek // snee.
 Meelis. Dagebondt gaat uit mijn huis / of doet de Deur open :
 Of dat gaat na de Schout. Jilles. En ik sel na Meester Hans toe loopen /
 En seggen dat 'p mit sen Berieschop hier komt daar 'p de Rooden mee staat /
 En 't Hennep-benster 't geender in 't Kozijn hoorst dat 'er aan de Doolewijk staat /
 Om dat tens omje hals te passen / om niet ruggelings van hem te dwalen /
 En die Stooter die 'p jou dan toe geeft sel 'pje mit gien vals gelt beralen.
 Karel. Dat 's een Schelm. Jilles. Dat 's ien Guit ! Meelis. Dat 's een Rabout.
 Karel. Liefste ga 'p eens after uit na de Schout /
 Die sel 't heur wel verkeeren. Jilles. De Schout die het hier gien dat // an /
 Maar wilje loope Spectaal ? zoo loop hier nietje Reus teuge me gat // an.
 Karel. Liefste bzing hier eens een Kaars / dat ik dit volkje te deeg aanschouw.
 Meelis. Wat Liefste / hee ? Of eigen 'p mijn Dochter al veur jou Brouw ?
 Reen beget / dat luk selje niet hebbe van al jou leve /
 'k settense liever in 't Spin-huis eer ikse soo een Guit wou gebe.
 Jilles. Daar komt gien Keers / daar is onse Lantaren / bekijkt ons wel te degen.
 Karel. Dat 's mijn Lantaren / hoe heb 'p Lyp die gekregen ?
 Meelis. Wat seydt 'p daar ? Jilles. Die Lantaren is zijn eigen :
 Dat ik hem hier had 'p sou / byme heel ! ien mope bzuip veur sen Toet krijgen.
 Meelis. Maar Jilles binneve ook in een verkeerde straat ?
 Jilles. Reen Meester / dat 's jou Huis / daar die Kalje-knebel in 't Veinster staat /
 'k kent noch wel aan de Stoepen Deur / dat hen ommers niet missen /
 Maar 'p soektje soo een bzuip wijs te maken / dat kemje wel gissen
 Aan jou Lantaren / want 'p hebise noch selber mee gekoft mit jou Brouw zaliger / in
 de kraam /
 En die eigent 'p mee al / en dat liegt 'p / dat weet ik zoo wis als mijn naam /
 Want die stikende Ruyp het 'er de Rabouterman flus in gebzoken / en daar kan ik 't
 mee noch wel aan zienen. (Henen ?)

Karel. En die heb 'pder selber in gebzoken ! is dat nou mijn dank booz jou diefachtig
 Jilles. Wel ik seg dat 't liegt. Karel. Hou / set de Lantaren daar binnen neer.
 Hoozt bzienden / hebje wat te seggen / zoo komt morge 'p daag weer.
 Jilles. 'k waarschouwje / begint dat niet / of 't selje / begoort ! Meelis. Wilt swijgen.
 'k Sel zien of ik hem deur eenige schalkheidt niet uten huys kan krijgen /

Ik selme bepnfen te verhangen. Zie daar / liegen of niet /
Ik wilme aan mijn eigen op- knooopen / dzaag jper kennis van hoe het is geschiedt.
Jilles. Och ! Meesterje hangje niet op / 'k mag het doch niet zienen ;
Ja wel hang jz jou by 't hooft op / ik hangme op by de brenen.
Meelis. Hooz Jilles / 'k selje een Testament make daarsjeme by gedenken meugt.
Jilles. Wijse dat doen Meesterje / soo spzing ik beger op van vzengt.
Meelis. Ik maakje mijn Timmen en Wolven / ja mijn gansche Imboel /
Van Bedt en Bulster / ja tot een kleine Mat- stoel /
Mijn Sulver / Goudt en Pastelijn / ja tot een Aepel- steel inklups /
En je zult mijn Dochter dan mozgen boozt laten setten in 't Spin- hups ;
Boozt sulje in 't bezit blijven van 't Huiscaat al- te- maal.
Jilles. Kom geefme dan gelt dat ik ien wakker Strop- touw haal.
Meelis. Neen / sou 't noch gelt koste / dan schep ik 'er uit.
Jilles. Wel hoe sou ik dan aan mijn Testament komen / binje mist de kop ezuit ?
Ap ! Meester doet dat doch niet / 't was al te groote schandt /
Kom hier / ik selje ook wel ien strop maken vanme Krouse- bandt.
Annet. Vader ! Vader ! doet 'et niet / ik maak de Deur al open.
Meelis. Kom hier Jilles / soo dza als de Deur op gaaf sulen wyder in loopen.

Karel en Annetje komen uitens huis ; Meelis en Jilles loopender
weer in , en doen de Deur toe , en gaan uit het Venster leggen.

Annet. Vader ! Vader ! waar binje ? 'k Bidje spreek doch.
Meelis. Hier sta ik op jou Stoel / in mijn Kerck / en preek noch /
Wat dunkje van de Kooz- sang nou de Kerck uit // is ?
Karel. Ik seg / dat die ouwe Kerel een dze- dubbelde deur- trapt Guit // is.
Ik ga deur / schoon ik mijn Mantel mis /
Ik mag denken dat 'er in een Jaar twee a dze soo menigen versoent is. Binnen.
Annet. Ap ! Vader doet de Deur op. Meelis. Wel wat sou dat bedupen ?
Jilles. Kom Meester / gaan wy na binnen toe / zy mag heen bzyen.
Annet. Ap ! Vader laatme in huis / en wilt jou haastigheit doch bedaren.
Meelis. Neen / die zijn Ouders de Deur boozt 't hooft sluit die moet niet beter baren ;
Loop na jou Dzyer toe die selje wel wat makkelijker houwen /
En dekenen jou wat wazrem / zoo selje niet licht berhouwen /
Ga jz heen / mijn Moer / jz zelt 'er jou gat zoo niet weer in dzyen /
Spaar jz die woorden bzy / je meugt 'er jou kindt / as 'et het / mee papen.
Annet. Ik ben noch die ik was / dus bid ik mijn verschoont.
Meelis. Jz hoe ftme niet beur te hinken / 'k heb al te lang in de Kreupel- straat gewoont /
Daarom gaat hier van daan / sooje jou lebe lief // het /
Of ik selje van een Kalkter late batte / ebeltens als jz een Dief // het.
Annet. Och ! Vader / Vader / och ! 'k bid / ber set jou tooren /
En komt hier doch beneen en wilt me spreekken hooren /
Heb ik van te beuren geweest jou gehoozsaam eentgste kindt /
Toon dan doch cenig teeken waar mee jz me bemindt /
Al heb ikje ongehoozsaam geweest met een Dzyer in te laten /
Deemt daar ghen oozsaak upt om jou kindt mee te haren /
Ik sel booztaan de steun zijn vanje ouderdom /
Dus neemtme toch weer in / en denk hier niet meer om /
Dat bid ik met gebouwde handen en knye neer- gebogen /
En met een ootmoedsg hart / en tranen in de oogen.
Jilles. En ik moet mijne dzooge / dus bid ik / niet mier schrey.
Ap Meester / doet de Deur op. Meelis. Wel nou / ik komje by.

Daar zeg eerst die kerel die hier strak was of die nog byje staat?

Annet. Heen Vader / kom maar beneen / 'k ben hier alleenig op straat.

Meelis. Wat segje nou / hier sta ik in mijn deur?

Annet. Och Vader ik bidje / helptme dog uit dit getreur /

Ontfermt u ober mijn / en neemt me weer in genaden /

'k Sal voortaan niet doen / of jy zele 't mijn zelber eerst raden.

Meelis. 'k Sou 't wel doen als ik 'er eenige deugt of beterschap in zag.

Annet. 'k Belooftje als een Dochter met eere.

Jilles. Jk weet niet hoe jyder ook zo terge mag.

Meelis. Komt dan in Huis / en bemint de deugtbaar men zijn outoers mee moet eere /

Zo zelve al van me krijgen watje zult wenschen of begeere.

Alle bey binnen.

Jilles Singt.

GA jy maar heen mijn Sloerje-moer,

Zy kreeg 'er een mooye teyster,

En is het 'er niet zo mijn broer,

Wat dunktje van die Vryster,

Wat dunktje van die Vryster,

Zy heeft om een pleyzier geweest

Al met een Veenis pryster,

Al met een Veenis pryster,

Hadt ik 'er maar Barrebier geweest,

Mijn salf maakt beter plyster,

Mijn salf maakt beter plyster,

Die in een korte tijdt geneest,

Zo een Vryerzieke Vryster,

Zo een Vryerzieke Vryster.

Zy gaat daarze gaat / zy heeft haar gadt al wel geschzaapt /

't Moegt wel / maar ik looft niet / dat zy te nacht alleenig slaapt;

Dan wat roert het mijn / 'k ga in Huis en spreek 'er niet een woort // van /

'k Bender de Daar niet af / 'k beeg mijn naars tegen de Doozt // an.

U I T.

J. Barentsz.